

[Lykketoft]

hvor vigtigt det var at få gjort noget ved dette problem. Så kan finansministeren gennemlæse dem, og så kan han komme tilbage og forklare mig, om ordet hykleri alligevel ikke var en meget passende betegnelse for det, som så bliver den politiske konklusion på et meget, meget behersket forslag om forbedringer på det her område.

Finansministeren svarede heller ikke på et meget, meget enkelt spørgsmål fra min side: Hvis vi antager, at dette koster brutto 100 mio. kr. og vi ved, det er skattepligtigt for modtagerne, vi ved, det udløser forskellige modregninger, hvor megen indtægtsfinansiering mener finansministeren så der skal til, for at det er budgemæssigt neutralt?

Hvis jeg kan få svaret på det spørgsmål, vil jeg gerne komme op igen og anvise finansieringen med det samme.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Jeg bliver nødt til at sige til finansministeren, at det er ham, der har skabt usikkerhed om, hvor meget dette koster, i de svar, vi har fået. Der står helt klart i besvarelsen, at der er usikkerhed om, hvor meget det koster. Det har ministeren skrevet.

Vi fik et svar i PØ-udvalget i maj 1988, der sagde 60 mio. kr. Så fik vi ved førstebehandlingen besked af finansministeren om, at det nok nærmere var 140 mio. kr., og nu får vi meddelelse om, at det er ca. 110 mio. kr. Der er altså meget stor usikkerhed om det, og det har finansministeren bidraget til. Men så vil jeg godt spørge finansministeren: Forholder det sig ikke sådan, at når vi nu om et øjeblik får stemt det forslag igennem, finansministeren har fremsat, om, at samordningsfradraget skal være ens for samgifte og enlige, gør det ikke vores forslag dyrere? Det må da blive billigere. Det vil sige, at det skøn, finansministeren har lagt frem i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, er for højt.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Lykketoft har ret i, at vi i den konservative folketingsgruppe meget gerne vil have afviklet de urimeligheder, der ligger i samordningsfradraget. Hr. Lykketoft har ret i, at det har vi sagt til de mennesker, der er påvirket af det.

Hr. Lykketoft har også ret i, at vi meget gerne vil gøre noget ved det, og det har vi rent faktisk også gjort. Vi har netop fået gennemført nogle overenskomster på det offentlige område, hvor der med fuld dækning er taget hul på det problem. Vi kan ikke afvikle det i ét hug. Det har ikke været muligt. Det har der ikke være økonomisk basis for, men vi har taget vigtige skridt i den rigtige retning, sådan som tidligere finansminister Palle Simonsen startede på det.

Så det er fuldstændig korrekt forstået, at vi meget gerne vil have afviklet de urimeligheder, der ligger her. Men vi kræver, at det sker på en fuldt forsvarlig økonomisk baggrund.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Lykketofts bemærkninger her var det hurtigste tilbagetog i nyere tid.

Hr. Lykketoft startede sit indlæg med at tale om begge de konservative indlæg, finansministerens og fru Pia Christmas-Møllers – det ordrette citat vil være i Folketingstidende – og så brugte hr. Lykketoft meget stærke ord om, hvordan vi Konservative var. I det øjeblik der så kom klar dokumentation, turde hr. Lykketoft ikke længere. Næh, så er det ikke længere finansministeren, så er det bare resten af De Konservative.

Det karakteriserer, hvor udokumenterede og ubegrundede de meget barske angreb, hr. Lykketoft kom med, var, det meget ubekvemme ordvalg, hr. Lykketoft brugte. Det er da godt at få det afsløret.

Det er jo rigtigt, at vi altid regner brutto, og så spørger hr. Lykketoft netto. Det kan jeg ikke altid svare på, det afhænger jo af indtægtsforholdene for de grupper, vi taler om. En tommelfingerregel ville være – men det skal kvalificeres i givet fald ved beregninger, og dem stiller vi også gerne til rådighed – at hvis brutto er 100, så er netto ca. 50, men det kan kvalificeres. Vi synes nu, man altid skal regne med brutto, for vi indregner jo ikke – det dyster vi også om i andre sammenhænge – skattedelene, når vi taler om de offentlige udgifter. Vi regner i bruttotal; det er det, vi satser på.

Uden at have regnet på det vil jeg altså sige, at det nok vil være ca. 50. Men også det regner vi gerne på for at kvalificere tallet, hvis det kan føre til, at Socialdemokratiet vil være med til egentlig, reel, substantiel finansiering her og nu, for så er det nemlig fuldkommen rigtigt,